Patentti 35014 Patent

Kv. lk./Int. kl. H 03-f-04x 5/04

SUOMI

PATENTTI- JA REKISTERI-HALLITUS

FINLAND

PATENT- OCH REGISTER-STYRELSEN

Julkaistu 28.2.1966 Publicerad

Hak. 2241/62 Ans.

Tapio Matti Köykkä Maunula — Månsas

Äänentoistojärjestelmä — Ljudåtergivningssystem

Patenttiaika alkanut — Patenttid från den	13.	12.	1962
Hakemuksesta kuulutettu — Ansökningen kungjord äen	27.	÷.	1965
Patentti myönnetty - Patent beviljat den	10.	<i>5</i> .	1965

Tavallisessa kahden kovaäänisen stereossa tuottaa selvän keskivaikutelman saaminen vaikeuksia. Jos esiintyjä on studiossa yhtä kaukana kummastakin mikrofonista, pitäisi kuulijasta tuntua siltä. että ääni tulee kovaäänisten keskiväliltä. Tämä voi olla mahdollista vain jos molemmat kovaääniset on säädetty tarkoin yhtä voimakkaiksi ja kuuntelijat on yhtä kaukana kummastakin. Mutta tällöin keskivaikutelma häiriintyy hyvin herkästi jos kuunteluhuoneen akustiikka ei ole täysin symmetrinen. jos toinen seinä heijastaa ääntä enemmän kuin toinen taikka jos huonekalujen aiheuttama vaimennus on toispuolinen. Eroavuudet vahvistinkanavien taikka kovaäänisten toistokäyrissä tai äänilevyssä saattavat aiheuttaa sellaisenkin ilmiön. että esim, solistin ääni tuntuu kuuluvan milloin toisesta milloin toisesta kovaäänisestä.

Kahden kovaäänisen järjestelmää on yritetty parantaa lisäämällä keskelle kolmas kovaääninen. Tähän syötetään molemmista vahvistimista vasemman ja oikean kanavan summa, A+B. Keskellä olevalle kuuntelijalle tämä parantaakin tilannetta, mutta sivulla oleva kuulee äänen edelleenkin lähimmästä kovaäänisestä. Kuuntelualue jää tässä yhtä kapeaksi kuin kahdenkin äänisen järjestelmässä.

Puheenaolevan keksinnön tarkoituksena on poistaa nämä vaikeudet siten, että keskiääniseen 1 kuvassa 1 ja 2 johdetaan vasemman ja oikean kanavan summa, A+B, mutta toiseen sivukovaääniseen kanavien erotus A-B, toiseen 3 sama, mutta vastakkaisvaiheisena, siis B-A. — Tämä vastavaiheisuus saadaan viimemainitulle aikaan yksinkertaisesti vaihtamalla koneiston napaisuus.

Studiossa yhtä etäällä kummastakin mikrofonista A ja B oleva äänilähde x antaa kumpaankin kanavaan samanvaiheisen ja yhtäsuuren infor-

mation. Tästä seuraa, että ääni, kuuluu vain keskiäänisestä 1. Sivuäänisistä 2 ja 3 ei kuulu mitään, sillä A - B = 0 kun A = B.

Keskellä oleva esiintyjä x kuuluu näinollen vain keskiäänisestä, siis keskeltä ja tämä vaikutelma säilyy riippumatta siitä missä kuuntelija on kovaäänisiin nähden. Stereovaikutelma saadaan tässä näinollen laajalla alueella.

Käytännössä kanavien erotus ei ole täysin nolla. Tämä johtuu äänen heijastumisista studion seinistä. Heijastuneet äänet tulevat myöhästyneinä sivuäänisistä, tämän takia ne eivät häiritse keskivaikutelmaa. Sivuääniset välittävät tällä tavoin studion kaikuvaikutelmat kuunteluhuoneeseen, jossa ne saapuvat sivultapäin kuuntelijalle "suoran äänen" tullessa pääasiassa edestäpäin, siis samoin kuin konserttisalissa. Tätä ei voida saada aikaan tavallisilla tähänastisilla stereojärjestelmillä, joissa kaikuäänet kuuluvat samoista kovaäänisistä kuin "suora ääni" siis edestäpäin ja "monona"

"suora ääni" siis edestäpäin ja "monona".

Sivuääniset 2 ja 3 voidaan sijoittaa keskiäänisen molemmin puolin, mutta kokeiluin on tultu siihen tulokseen, että paras stereovaikutus saadaan, jos ne ovat miltei kuuntelupaikan molemmin puolin. Pitkänomaisessa huoneessa voidaan kummallekin pitkälle sivullo sijoittaa useampia sivuäänisiä keskiäänisten ollessa huoneen toisessa päässä.

Suuntavaikutelmat siirtyvät seuraavasti: sivulla esim, pisteessä y olevasta äänilähteestä tuleva paineaalto siirtää ensin mikrofonin A kalvoa vasemmalta oikealle. Jos äänisten 1, 2 ja 3 vaiheistus on oikein, niitten kalvot liikahtavat samalla pienten nuolten suuntaan. Kuulijasta tuntuu siltä, että ääni tulee pitkän nuolen osoittamasta suunnasta. Hetkistä myöhemmin paineaalto kohtaa mikrofonin B. Kartiot heilahtavat silloin katkonuolten suuntaan. Näitten resultantti on silloin ison katkonuolen suun-

BEST AVAILABLE COPY

A. taines. Korva on kuitenkin jo huomioinut edelliessen suunnan. Haas-ilmiö on tässäkin, kuten kaikessa suuntakuulemisessa vaikuttamassa.

Äänilähteestä Z tuleva paineaalto kuuluu samalla tavalla ensin ison katkonuolen osoittamasta suunnasta.

Suuntavaikutelmaan nähden järjestelmä siis toinii siten, että jos ääni kuuluu vain mikrotoniin A.
kovaääniset 1 ja 2 työskentelevät samanvaiheisina,
mutta kovaääninen 3 erivaiheisena. Tästä seuraa,
että äänilähde tuntuu kuulijasta olevan äänisten
1 ja 2 vähilä. Äänilähteen paikka ei kuitenkaan
ole mikään tarkoin määritelty piste huoneessa, vaan
se liikkuu sekä sivusuunnassa että myöskin syvyydessä. Ääni ei tunnu tulevan mistään kovaäänisestä.
Vastaavasti B:stä tuleva ääni kuuluu äänisestä 1
erivaiheisena.

Oikean suuntavaikutelman saamiseksi sivuäänisten voimakkuus on säädettävä oikeaan suhteeseen keskiäänisiin nähden. Tämä voi tapahtua esim, kuviossa 1 olevalla säätövastuksella R.

Sivuäänisten säätäminen sopivaan voimakkuuteen tapahtuu kätevämmin, jos alkuperäisten kanavien summa ja erotus 8 ja 7 kuviossa 2) kumpikin vahvistetaan omassa vahvistimessaan. Täilä menetelmällä saavutetaan muitakin merkittäviä etuja:

1) Erotusvahvistimen ei tarvitse läpäistä mitään alle 200 Hz. koska molemmat mikrofonit ottavat äänillä, joitten aallonpituus on suuri mikrofonien keskinäiseen etäisyyteen nähden, saman information. Erotusvahvistimen tehoksi riittää n. 10%

Patenttivaatimukset:

- 1. Stereofoninen äänentoistojärjestelmä, jossa ottopuolen informatiot johdetaan kahta kanavaa myöten ja jossa toistopuolella on keskikovaääninen ja sivukovaääniset ja jossa mainittuun keskikovaääniseen johdetaan vahvistettuna molempien kanavien informatioiden summa, tunnettu siitä, että sivukovaäänisiin (2 ja 3) johdetaan mainittujen kanavien informatioiden erotus, mutta vastakkaisvaiheisina toisiinsa nähden.
- 2. Patenttivaatimuksen 1 mukainen äänentoistojärjestelmä, tunnettu siitä, että informatioiden summa vahvistetaan omassa vahvistimessaan (8) ja erotus omassa vahvistimessaan (7), joka on teholtaan pienempi ja/tai taajuusalueeltaan rajoitetumpi kuin summanvahvistin (8).

suumma- eli päävahvistimen 8 tehosta. Erotusvahvistin on yksinkertainen ja halpa, samalla kuin sen hyötysuhde on kuitenkin hyvä. — Tarvitaan vain yksi koko äänialueelle mitoitettu "Hi-Fi"-luokan vahvistin 8-

- 2: Levylautasen pystysuora tärinä ei mene ollenkaan summavahvistimeen, joka toistaa koko siinialueen. Pystysuora tärinä pääsee erotusvahvistimeen, mutta se on sieltä helposti suodatettavissa pois.
- 3) Ula-stereossa voidaan apukantoaalloita saatu kanavien erotus johtaa suoraan erotusvahvistimeen elkä tarvita n.s. "matrixing"-astetta, jossa alkuperäiset kanavat muodostetaan uudelleen.
- 4) Stereovaikuteima eli "stereodimension" on säädettävissä erotusvahvistinta säätämällä potentiometrilla 9.
- 5) Ellei stereo-ohjelmaa ole saatavissa, tai muusta syystä laitetta on käytettävä yksikanavaisena eli "monona", erotuskovaäänisiä 2 ja 3 säätämällä sopivaan voimakkuuteen potentiometrillä 9 saadaan aikaan n.s. "pseudostereofoninen" vaikutus. Tätä vaikutelmaa voidaan vielä tehostaa yhdistämällä erotusvahvistimen eteen myöhästynyttä taikka vaihesiirtoa aineuttava elin.

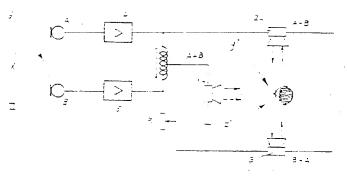
Tässä esitettyä vahvistinjärjestelmää voidaan soveitaa niinkin, että niistä saatavia vaihtojännitteitä yhdistelemällä saadaan takaisin alkuperäiset kanavat. Siis (A+B)+(A+B)=2 A ja (A+B)+(B+A)=2 B. Tätä varten on toisen vahvistimen päätemuuntaja varustettava kahdella toisiokäämillä, joissa on keskiulosotto.

Patentanspråk:

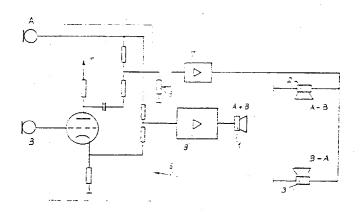
- 1. Stereofoniskt ljudåtergivningssystem, i vilket informationerna från upptagningssidan ledas via två kanaler, i vilket system återgivningssiden omfattar en centralhögtalare samt sidohögtalare och i vilket system till nämnda centralhögtalare förstärkt ledes summan av båda kanalernas informationer, kännetecknat därav, att till sidohögtalarena (2 och 3) ledas differenserna mellan nämnda kanalers informationer men motfasiga relativt varandra.
- 2. Ljudåtergivningssystem enligt patentanspråket 1, kännetecknat därav, att summan av informationerna förstärkes i egen förstärkare (8) och differenserna i egen förstärkare (7) vilken sistnämnda förstärkare (7) har en lägre effekt och/eller ett mera begränsat frekvensområde än förstärkaren (8) för summan.

Viitejulkaisuja — Anförda publikationer

Liittyy piirustus - Härtill en ritning

Kuvio 1.

Kuvio 2